

Новини Трускавця та регіону

Кримінальні новини Трускавця

Літо – гаряча пора, в тому числі і для міліції. Трускавець є курортним містом, найбільша наповненість саме влітку, тому і не дивно, що в Трускавецькому МВ УМВС щодня фіксують по кілька злочинів чи правопорушень, пов'язаних не лише з місцевими, а й із відпочивальниками. Серед найбільш поширених – крадіжки з супермаркетів власне заїжджими, а не місцевими, крадіжки грошей чи мобільних телефонів з номерів, або в громадському транспорті (найнебезпечніший маршрут, який облюбували злодії – на Дрогобич). Серед місцевих жителів почастишала кількість звернень по сварках на сімейному ґрунті, погрозах розправою, по бійках молоді в нічний час біля нічних клубів чи барів, сусідські суперечки. Не може не насторожити і те, що зафіксовано ряд погроз на політичному ґрунті. А ось кілька фактів, наданих нам правоохоронцями. Події стосуються періоду з 26 липня по 11 серпня.

- 26 липня сусідка 74-річного дідуся на вулиці Стебницькій спеціально порушувала спокій старенького, стукаючи по підлозі та водопровідних трубах каменем і цеглою. Звідки дідусь знав, чим вона стукала – залишається на його совісті. А вже 3 серпня ця ж сусідка зверху затопила пенсіонера.

- Голові однієї з ГО, який мимоволі втягнувся в протистояння по мерських виборах у Трускавці своїми статтями проти одного з кандидатів, постійно погрожують по телефону невідомі, вчиняють психологічний тиск на нього та інших членів організації.

- Зять 56-річної працівниці одного з санаторіїв міста не лише обізвав тещу нецензурними виразами, а й кілька раз вдарив її по обличчі.

- Троє невідомих в ніч на 26 липня побили сина одного з головних лікарів у Трускавці, студента вишу.

- Невідомі викрали нижню частину переднього бампера з «Ауди» 28-річного мешканця Стебницької.

- 48-річний відпочиваючий з Запоріжжя заявив у міліцію, що його 36-річна дружина погрожує йому фізичною розправою.

- Триває конфлікт між сусідами по вулиці Лисенка – майже щотижня заяви в міліцію пишуть то одні, то другі. Причина – не можуть погодити земельні межі.

- В білий день, 29 липня, з 10 до 18 години, коли мешканці квартири на Данилишиних були на роботі, невідомі шляхом злому серцевини замка проникли в помешкання і викрали гроші та золоті вироби. На місце злочину виїжджали начальник трускавецької міліції Іван Петрович Малиш зі своїм заступником та експертами. Решта деталей не дозволяє опублікувати таємниця слідства.

- Відпочивальниця, розважившись на квартирі в одноденного знайомого на ім'я Володимир, ніяк не може забрати свою куртку – ніхто їй не відчиняє двері.

- Невідома громадянка дозволила собі нецензурною лайкою образити інспекторів патрульної служби. Сталося це 30 липня в курортному парку.

- 31 липня посварилися два таксисти – трускавецький та стебницький, конфлікт мав місце на вулиці Суховоля, одному із «злачних» місць для людей цієї професії. В цей же день чоловік жорстоко побив свою дружину на вулиці Стуса, а колишній чоловік обзивав нецензурщиною мешканку Стебницької, 37-річну п. М.

- Оперативники затримали за збут наркотиків (макової соломки) мешканця Сагайдачного п. З.

- В покоївки однієї з вілл Трускавця, мешканки Стебника, колишній співмешканець із Трускавця, зловживаючи довірою, викрав більше 8 тисяч гривень та 2 мобільні телефони. Громадянин Г. затриманий, у скоєному зізнався і каже, що кається. Невідомо лише, чи в тому, що вкрав, чи що зв'язався зі стебничанкою. А колишній співмешканець 55-річної вдови з вулиці Сагайдачного намагався побити жінку-інваліда, стукаючи по дверях. Та вона йому не відчинила.

- В ніч на 3 серпня невідомі жорстоко побили 42-річного комерційного директора одного з санаторіїв Трускавця. В цю ж ніч до лікарні доставили і двох підприємців з діагнозом «струс головного мозку» як в одного, так і в другого.

- Один з кандидатів на мера 2006 року ображав свою сусідку за допомогою вишуканої лайки та мату, а також погрожував фізичною розправою. Сусідка поскаржилася в міліцію 3 серпня.

- Шляхом зловживання довірою пенсіонерка позбулася своєї трьохкімнатної квартири – обміняла її на однокімнатну без доплати.

- В серпні до міліції поступило кілька заяв з різних вулиць міста, щодо образи сусідами їхніх малолітніх та неповнолітніх дітей. Частина з них – через шум, які створюють діти.

- Житель вулиці Івасюка на якусь мить залишив 10 серпня без нагляду барсетку з документами (паспорт, водійські права, інші документи по машині) та грішми (7 тисяч гривень та 100 доларів) і втратив її безповоротно.

Свята Маріє, молися за нами!

15 серпня в трускавецькому костелі пройшла урочиста відправа з нагоди храмового свята. Святу Літургію очолив о. Петро Вишневський, який колись в Трускавці працював настоятелем, а тепер служить в м. Ельблонг (Польща). Співслужили йому біля 10 священників, з яких один – отець Іван з Болехівців (УГКЦ), отці-редемптористи, зокрема з Мостиськ, гості з Києва (отець-домініканець Станіслав, родом з Дрогобича), Мурафи на Вінничині та отці з деканату. «Хто не хоче віддати честь Марії, той забуває слова з євангельського гімну «Благослови, душе моя, Господа!», де сказано «від часу цього всі роди за блаженну мене вважатимуть» (Лк. 1:48) – сказав у вступному слові настоятель парафії о. Христофор Щигло. А проповідь стосувалася власне храмового свята – Успення Богородиці, яке в латинській традиції називають Внебовзяттям, та росту духовності кожної людини, яка має щоденно жити як християнин, а не як язичник.

Після Служби Божої відбулося освячення трав, зілля, квітів, згодом вірні обійшли з процесією навколо храму та заспівали вдячне «Тебе, Боже, хвалимо!». Гостей очікував і присмний подарунок – частування, приготовлене силами парафії. Цього року участь в храмовому святі взяло кілька сотень вірних.

Трускавчани на фестивалі

12 – 18 липня в Східниці проходив молодіжний музичний фестиваль «Християнський фест». В ньому взяли участь молоді люди з Нового Роздолу, Львова, Самбора, Хирова, Львова, Дрогобича, Стебника, Борислава, Києва. Трускавець на фестивалі представив гурт «S. O. J.». Окрім музики, молодь гарно проводила час – туристичні походи, брейн-ринги, спортивні ігри, спільні перегляди передач тощо.

Підприємці Трускавця не хочуть такого кодексу

Минулого тижня в середу та п'ятницю підприємці Трускавця двічі збиралися, щоб обговорити проект нового Податкового Кодексу. Питання надзвичайно болюче для малого та середнього бізнесу, особливо в питаннях, що стосуються єдиного податку, спрощеної системи оподаткування та інших речей. Ініціатором обговорення виступила ГО «Клуб Ділових Людей», вели круглий стіл із підприємцями Трускавця голова Клубу ділових людей Володимир Наконечний та радник міського голови Володимир Кондзьолка (обидва – відомі підприємці). Присутніми на зустрічі були і представники податкової Трускавця – заступник Михайло Вуйко та заввідділом Дарія Петричківч.

В середу, 11 серпня, зустріч проходила в конференц-залі санаторію «Карпати», в п'ятницю – в залі засідань міської ради. Погляди підприємців коливалися від радикальних до поміркованих. Окремі підприємці виступали, що такий кодекс не можна приймати в жодному випадку, адже він повністю зруйнує малий та середній бізнес. Підприємці Хмельницького та Чернівців вже заявили, що покинуть своє діло та зареєструються в центрах зайнятості як безробітні. Кодекс з його нововведеннями – це удар по бізнесу, який той не витримає. Безглуздом, недолугим, непрофесійно підготовленим називали проект Податкового кодексу підприємці Трускавця. Ніякі прізвиська тут ми не називаємо, щоб таким чином нікому з підприємців не нашкодити.

Частина підприємців виступила за те, що повне ігнорування обговорення кодексу призведе до протилежного ефекту – Кодекс приймуть без участі бізнесу і потім всі будуть чухатися в одне місце, але буде запізно. Тому було подано ряд пропозицій. Підприємці категорично виступили проти залучення до обговорення депутатів міської ради, які, на їхню думку, зловживають своїм статусом депутата та лобіюють виключно свої інтереси. Всі пропозиції підприємців Трускавця було записано, їх буде подано до Львова та Києва з надією, що думка наших бізнесменів все ж буде врахована, тим більше, що вона співпадає з думкою представників малого та середнього бізнесу всієї нашої держави.

Дворовий футбол та фестиваль електронної музики

У Трускавці пройдуть змагання із дворового футболу, ініціатором заходу виступає ГО «Довіра» та ймовірний кандидат на посаду мера міста Ігор Кісак (в 2006 році зайняв третю позицію). Проходитимуть змагання на спортивному майданчику по вулиці Довженка.

21 серпня (субота) в місті пройде фестиваль електронної музики «ФлешДенс», участь в якому візьмуть популярні ді-джеї, співаки та танцюристи. Сприятимуть його проведенню ГО «Рада міста» та Руслан Козир.

Натомість 19 серпня у Трускавці – Кузьма Скрябін та відкриття року, призер конкурсу «Новая Волна», група «Пающие Труссы» в шаленій концертній програмі «САНІТАРИ ШОУ-БІЗНЕСУ». Квитки від 70 грн. Концертний майданчик СПА-готелю «Женева», м. Трускавець, вул. Суховоля, 61. Замовлення квитків за тел: +38 093 326 94 62 або (03247)73 737.

А ось що пропонує ПК імені Шевченка: 16 серпня о 20.00 – гумористичний концерт Володимира Данильця та Володимира Мойсеєнка, 17 серпня о 20.00 – концерт дуету «Світязь», 18 серпня о 16.00 концерт ансамблю пісні і танцю «Трускавчанка», а о 20.00 – концерт Іво Бобула, народного артиста України.

Досить дурити людей!

Дві листівки з однаковою назвою були розповсюджені минулого тижня в Трускавці. Підписалися під першою кілька депутатів-опозиціонерів, під другою – «Трускавчани». В листівках подано бачення (полярне) стосовно однієї проблеми – взяття кредиту для КП «Наше місто». Не публікуємо тексту жодної з листівок, адже нами дане питання не було погоджено з авторами ні одної, ні другої агіток. Якщо в першому випадку автори відомі, то другу листівку можна назвати анонімною. В ній невідомі автори звинувачують депутатів міської ради в небажанні вирішувати проблеми жителів Трускавця та роблять їм ряд закидів.

Власна інформація

У Стебнику втопилися брат і сестра

Учора, 15 серпня, до моргу Дрогобицької міської лікарні зі Стебника було доставлено двох дітей – брата та сестру 1996 і 1997 років народження, які, плаваючи на матраці, потонули у водоймі. Про це повідомив кореспондент ЗІКу з посиланням на джерело у виконавчому комітеті Дрогобицької міської ради.

Нагадаємо, що тиждень тому на озері на вул. І. Франка у Дрогобичі втонув 45-річний чоловік. Микола Гук доручив відділу надзвичайних ситуацій і цивільного захисту населення посилити роз'яснювальну роботу щодо правил поведінки на воді, а також забезпечити наявність рятівних бригад навіть у тих місцях, де вказано, що купання заборонене.

У Дрогобичі під колесами автобуса загинув 70-річний чоловік

Учора, 15 серпня, ввечері на майдані Злуки у Дрогобичі водій автобуса, що належить ВАТ «НПК-«Галичина», наїхав на 70-річного перехожого, який від отриманої травми помер на місці пригоди. За даним фактом дрогобицькі правоохоронці проводять перевірку.

www.zik.com.ua

Позиція влади міста

В своєму депутатському зверненні до голови Львівської обласної ради п. Сеника М.Т. та голови Львівської ОДА п. Горбала В.М., депутати Трускавецької міської ради Пілько І.Ф., Крамар Р.Я. та Яворський Ю.М. заявляють:

«Ми вважаємо, що КП «Наше місто» свідомо доведено до стану банкрутства, адже депутатами міської ради ще 06.06.2008 року прийнято Рішення № 290, в якому вказаний шлях реформування комунальної господарки міста, однак дане рішення не виконується»

Твердження щодо свідомого доведення до банкрутства є безглуздом. Адже, гіпотетично, така зацікавленість може бути лише у кредиторів підприємства. По відношенню до КП «Наше місто» такими кредиторами є ДК «Газ України», пенсійний фонд, фонд соціального страхування, податкова інспекція та працівники підприємства з боргів по заробітній платі. Хто з них зацікавлений у банкрутстві?

Крім того, положення ЗУ «Про відновлення платоспроможності боржника або визнання його банкрутом» не застосовуються до юридичних осіб - підприємств, що є об'єктами права комунальної власності, якщо стосовно них органом місцевого самоврядування прийняті рішення щодо цього. Конституційний Суд в своєму офіційному тлумаченні роз'яснив, що органи місцевого самоврядування мають право припинити справу про банкрутство комунального підприємства як до, так і після порушення такої справи судом.

Щодо рішення трускавецької міської ради від 06 березня 2008 року № 290, яке має назву «Про створення товариства з обмеженою відповідальністю за участю КП «Наше місто», то вказаний в ньому шлях «реформування» досить сумнівний, і ось чому.

Ще в липні 2006 року розпорядженням міського голови була створена робоча група, перед якою була поставлена мета детально вивчити стан справ на підприємстві та запропонувати шляхи по оптимізації його роботи. Одним з членів її був і депутат Крамар Р.Я., який тоді ще був заступником міського голови. Група прийшла до висновку про необхідність реорганізації КП «Наше місто» шляхом виділення на його основі окремих комунальних підприємств по напрямках експлуатація житла; саночистка; благоустрій і озеленення; теплопостачання; реклама. Питання слухалось на сесії міської ради в жовтні 2006р., де депутати прийняли рішення повернутись до цього питання після проведення аудиту КП «Наше місто».

Такий аудит було проведено, кожен бажаючий мав можливість ознайомитись з його результатами. Але ініціативи щодо подальшого розгляду питання зі сторони депутатського корпусу не було.

Тільки на початку 2008 року питання знову виникло і в результаті втілилось в згадане рішення міської ради, яким депутати надали згоду КП «Наше місто» виступити засновником Товариств з обмеженою відповідальністю (а не виділити в окремі комунальні підприємства) по напрямках експлуатація житла; саночистка; благоустрій і теплопостачання. Це означало, що у випадку, якби знайшовся інвестор, бажаючий вкласти кошти в якусь з цих галузей, то він мав би можливість створити з КП «Наше місто» спільне

підприємство у формі ТзОВ. При прийнятті цього рішення депутати випустили з уваги той факт, що такого інвестора знайти, м'яко кажучи, важко. Адже створювати ТзОВ, де інший засновник планово збитковий і коли його проблеми можуть стати проблемами новоствореного підприємства вкрай ризиковано. Не треба забувати, що майно, яким управляє КП «Наше місто», належить громаді Трускавця, від імені якої діє міська рада. Тому якби і знайшовся такий інвестор, то він утворював підприємство з безпосереднім власником майна.

Додаток. Рішення Трускавецької міської ради від 06 березня 2008 року № 290 «Про створення товариства з обмеженою відповідальністю за участю КП «Наше місто»

«З метою покращення надання населенню комунальних послуг, керуючись Законом України «Про місцеве самоврядування в Україні», Цивільним кодексом України, Господарським кодексом України, міська рада вирішила:

1. Дати згоду Комунальному підприємству «Наше місто» виступити замовником :
 - 1.1. Товариства з обмеженою відповідальністю «Трускавецьтепло» (робоча назва).
 - 1.2. Товариства з обмеженою відповідальністю «Трускавецьжитло» (робоча назва).
 - 1.3. Товариства з обмеженою відповідальністю «Трускавецьсаночистка» (робоча назва).
 - 1.4. Товариства з обмеженою відповідальністю «Трускавецьблагоустрій» (робоча назва).
 2. Утворити конкурсну комісію у складі згідно з додатком № 1.
 3. Виконавчому комітету Трускавецької міської ради до 01.05.2008 року розробити і подати на розгляд та затвердження ради «Положення про проведення конкурсу на право стати співзасновником товариств з обмеженою відповідальністю за участю КП «Наше місто» та умови конкурсу по кожному виду діяльності.
 4. При розробці умов конкурсу забезпечити створення конкурентного середовища на ринку житлово-комунальних послуг міста.
 5. Доручити заступнику міського голови В.Марченку до 20 березня 2008 року розробити заходи по виходу КП «Наше місто» з фінансової кризи.
 6. Робочій групі, створеній згідно до розпорядження міського голови від 29.01.2008 р. № 26-р, скоригувати програму реформування житлово-комунального господарства міста Трускавця, розроблену в 2002 році Управлінням житлово-комунального господарства Трускавецької міської ради та подати на розгляд наступної чергової сесії.
 7. Конкурсній комісії за результатами проведеного конкурсу підготувати пакет установчих документів створюваних товариств з обмеженою відповідальністю, зазначених у п.1 даного рішення, для погодження Трускавецькою міською радою та проведення державної реєстрації вищезазначених товариств з надання статусу юридичної особи.
 8. Контроль за виконанням даного рішення покласти на постійні депутатські комісії.
- Міський голова Л. Грицак»

Прес-служба ТМР

Просто факти

Комунальному підприємству «Наше місто» на поповнення статутного фонду виділялися кошти протягом 2006 -2009 рр. в сумі 16894,7 тис. грн. для фінансової підтримки діяльності підприємства з врахуванням того, що виділити кошти підприємству (надавачу комунальних послуг) із загального фонду міського бюджету для покриття різниці в тарифах відповідно до статті 31 ЗУ «Про житлово-комунальні послуги» та в повному обсязі розрахуватися за виконані роботи пов'язані з утриманням міста не було можливості у зв'язку із дефіцитом загального фонду міського бюджету та недостатністю кошторисних призначень для фінансування вищезгаданих робіт. Кошти КП «Наше місто» виділялися за згодою депутатського корпусу Трускавецької міської ради.

Одержані кошти підприємство витратило на придбання капітальних трансфертів та на витрати пов'язані із господарською діяльністю для забезпечення нормального функціонування підприємства :

- Придбання капітальних трансфертів (закупівля техніки, закупівля контейнерів для сміття, встановлення металевих дверей та поштових скриньок у житлових будинках, реконструкція котельні , ремонт ліфтів та інше) - 5051,4 тис. грн.
- Витрати на енергоносії (природний газ, електроенергію, покупне тепло, воду) – 7655.1 тис. грн.
- Сплата податкових зобов'язань по ПДВ - 1585.5 тис. грн.
- Покриття поточних витрат підприємства пов'язаних із виконанням робіт по санітарній очистці та благоустрою міста у 2007 році , які не були профінансовані із загального фонду міського бюджету через брак кошторисних призначень - 1713,0 тис. грн. ;
- Виплата заробітної плати працівникам та відрахування до соціальних фондів - 450.8 тис. грн
- Інші витрати (закупівля матеріалів, ремонт сходових кліток у житлових будинках , погашення кредиту та інше) - 438.9 тис. грн.

Інформація про використання коштів одержаних на поповнення статутного фонду неодноразово подавалася депутатам міської ради на їхні усні та письмові запити.

Борг підприємства за спожитий газ, який на сьогоднішній день становить 4 мільйони 759 тис. грн., виник по незалежних від господарської діяльності причинах :

- Заборгованість населення за спожиті послуги теплопостачання за опалювальний період 2009 – 2010рр. в сумі 656.1 тис. грн.

$2806,2 - 2150,1 = 656,1$ тис. грн.

2806.2 ; 2150.1 – заборгованість на початок і на кінець опалювального сезону 2009-2010р.

- Не оплачені УЖКГ іБ виконані роботи по благоустрою та капітальному ремонту житлового фонду за період 2009р. – 1 кв. 2010 р. – 2257.9 тис. грн.

2009 рік - 1317.4 тис. грн. (1094 + 165.4 + 58)

1094.0 - роботи по благоустрою

165.4 – ямковий ремонт

58.0 - капітальний ремонт

2010 рік (1 квартал) - 536.5 тис. грн. (зимове механічне прибирання)

2010 рік капремонт ліфтів - 402.0 тис. грн.

- Збиток від надання послуг по підігріву води мешканцям міста у зв'язку із масовим встановленням індивідуального опалення і електричних бойлерів, а відповідно неповним розбором води споживачами, на суму 907.9 тис. грн.

1. Фактичні доходи від надання послуг з підігріву води за період листопад 2009р. – квітень 2010р. 440.1 тис. грн. (з ПДВ) в тому числі по місяцях:

Листопад 2009р. 37,7

Грудень 2009р. 98,4

Січень 2010р. 68,3

Лютий 2010 р 91,7

Березень 2010р. 88,2

Квітень 2010р. 55,8

Довідка: запланована при розрахунку діючих тарифів кількість мешканців, яка користується гарячою водою 10213 чол., а фактично скористалися гарячою водою згідно нарахувань 5360 чол. в т.ч. розрахунок за підігрів води здійснювався по показниках лічильника у 3800 чол.

2. Додаткові витрати по наданню послуг з підігріву води 1348 тис. грн.

в тому числі :

витрати на природний газ

$145 \text{ дн.} * 10 \text{ тис. м. куб.} * 872,78 \text{ грн.} = 1265,5$ тис. грн.

витрати на електроенергію

$145 \text{ дн.} * 90 \text{ кВт} * 8 \text{ год.} * 0,79 = 82,5$ тис. грн.

3. Збиток від надання послуг 907.9 тис. грн.

$1348 - 440,1 = 907,9$ тис. грн.

- Недоодержання доходів у зв'язку із проведеним перерахунком мешканцям квартир , які самовільно встановили індивідуальне опалення відповідно до рішень МВК на суму 272.2 тис. грн.

- Збитковість діючих затверджених тарифів на послуги теплопостачання по причині значного зменшення корисного відпуску теплової енергії у зв'язку із масовим від'єднанням споживачів від мереж централізованого теплопостачання та зростанням рівня мінімальної заробітної плати , а відповідно відрахувань до соціальних фондів . Відсутність субвенцій з Державного бюджету та дотації з міського бюджету на покриття різниці в тарифах відповідно до статті 31 ЗУ «Про житлово-комунальні послуги»

Різниця між фактичною і плановою собівартістю передбаченою в тарифі склала за 2009 рік 1821.2 тис. грн.

$(280,98 - 230,53) * 36,1 \text{ тис. Гкал.} = 1821,2$ тис. грн.

280.98 грн. – фактична собівартість 1 Гкал. для населення

230.53 грн. – планова собівартість 1 Гкал для населення

36.1- тис. Гкал фактичний корисний відпуск.

За даними КП «Наше місто»

Лева Грицака не критикує хіба ледачий

Перед виборами кожен старається ущипнути в'їдливым словом діючу владу. Особливо це стосується мерів міст, а тих, що пробули на цьому посту дві каденції – й поготів. Лева Грицака, мера міста Трускавець, критикують із особливою завзятістю, інколи навіть із піною на вустах, адже відомо, що в нього на даний час найбільші шанси на цих виборах. Ніхто з його запеклих опонентів не може похвалитися таким високим рівнем

довіри населення, причому різних прошарків – від двірників та домогосподиць до керівників підприємств та санаторіїв, від робітників та будівельників до продавців та службовців, лікарів, вчителів, від молоді до осіб похилого віку. Адже всім відомо, що пана Юника підтримує ЗАТ «Трускавецькурорт» і при його приході громада назавжди втратила б і парк, і мінеральні води, ніхто б не заступився за людей ні щодо роботи, ні щодо зарплати. Всім відомо, що Крамар повністю завалив всі справи ще як був заступником мера протягом півтора року і при його приході занепад міста був би страшений, а наслідки непередбачувані. Кожен знає, що група ППК висуває на мера представника українсько-російської фірми і це теж становить для нас небезпеку. А Грицак, хоча і не є уроджений трускавчанин, все ж став трускавчанином по духу, не підвів нас ні як головний лікар санаторію «Карпати», ні як депутат обласної ради, ні як мер. Проте недоліки є в кожного, є вони і в Лева Грицака, про них і поговоримо.

Переважно, коли критикують когось із вишестоячих, автори воліють підписуватися псевдонімом, остерігаючись певної помсти чи просто якихось неприємностей. У випадку з Левом Грицаком цього боятися не слід. Автор цієї статті в 2008 – 2009 роках написав скільки критичного на адресу Лева Грицака, як ніхто. Та після особистої зустрічі з Левом Ярославовичем та кількох розмов із цією скромною та доброю людиною, яка викликає повагу своєю щирістю, широтою поглядів та справедливістю в кожній ситуації, думка моя змінилася. Хочу зразу ж зазначити, що зовсім не перекупив мене Лев Грицак, як це дехто хоче показати, а якщо і перекупив, то не так грішми, як тим, що шальки правди схилиються на його сторону значно в більшій мірі, ніж на сторону трускавецької опозиції.

Проте не хвалити Лева Грицака, а показати на вади, які варто йому виправляти – ось мета цієї статті. Перша вада – надто швидко та легко піддається Лев Ярославович на провокації опонентів. Як лише вони скажуть щось проти нього, він зразу ж прагне відреагувати, роз'яснити всім, що справа насправді виглядає зовсім інакше, ніж це описує опозиція. І таким чином Лев Грицак дозволяє опозиції накинути правила гри, що інколи закінчується нерозумінням тих, хто не надто добре втаємничений у підклимні справи, якими займається депутатський корпус.

Власне, свавілля окремих депутатів – теж мінус для Грицака, з самого початку треба було вказати на їхнє місце і жорстко реагувати при кожній спробі вийти за рамки дозволеного для них, в тому і щодо етики. Бо коли слухаєш на сесії повчання чи образи на адресу міського голови і як він старається це простити, то розумієш з одного боку його безмежну доброту, а з другого бачиш, що цієї доброти надмір. Майже з кожної сесії можна було б подавати судовий позов – чи на Крамара, який привів людей і довів мера до інфаркту, чи на Іванишина, який публічно відправляв Лева Грицака лікувати голову, чи на Пілька, який постійно виголошує публічні звинувачення, докази до яких є хіба що в його уяві, не кажучи вже про Процишина, чия поведінка на сесії давно вийшла за межі пристойності.

Поряд із надто м'якою позицією до депутатів Лев Грицак дуже вимогливий до підлеглих, зокрема працівників мерії. Та ця вимогливість не є однаковою для всіх. Інколи складається враження, що працює Грицак за принципом «Котрий кінь тягне, того й б'ють». Бо як інакше пояснити той факт, що частина управлінців, м'яко кажучи, просто дармоїди, які «відбувають» свої робочі дні та місяці, отримують премії, а результати їхньої роботи – виключно на папері, а не насправді. І в той же час претензії Лев Ярославович виставляє власне до тих, хто працює в поті чола, хто працює із творчим підходом, із душею, хто проявляє ініціативу і працює на результат. Може це наслідок правила, що кожен начальник боїться виплекати підлеглого, який його перевершить, але Леву Грицаку слід пам'ятати і про інше правило – тільки той учитель великий, чий учень перевершив його самого.

В Лева Грицака дуже хороша пам'ять, він пам'ятає інколи в найдрібніших деталях речі, про які інші давно забули б, або просто не звернули на них увагу. З нього вийшов би і непоганий слідчий, і суперовий прокурор, хоча знаємо, що він проявив себе на висоті і як лікар, і як управлінець, менеджер, і як міський голова, і як, врешті-решт, льотчик. Проте саме ця хороша пам'ять інколи доводить до сказу оточуючих, які вбачають дріб'язковість там, де швидше треба говорити про економію, прагматизм. І за цим недоліком інколи не видно тієї широкої та щедрої душі, яка в Лева Грицака є насправді.

Схоже на те, що Лев Грицак не хоче для себе зрозуміти одну істину – всьому є межі. І його можливостям теж. Його намагання допомогти всім, зробити добро кожному, вирішити проблеми так, щоб і вовк був ситий, і кози цілі, не завжди знаходять розуміння в оточуючих. Забуває він і про правило, що робити добро насилу – робити гірше собі. Люди по природі своїй невдячні і отримавши щось один раз, вдруге чекатимуть цього добра як чогось належного. І так у Лева Грицака за роки появилось багато «нахльобників» і «друзів», які намагаються використати його по повній, а віддача взамін – нульова. І саме з числа цих «друзів» появляються найгірші зрадники Грицака, як це мало місце на виборах 2006 року. Не виключено, що так буде і тепер, коли «друзі» працюватимуть проти нього, а після його перемоги знову полізуть цілуватися. І Грицак їм пробачить – в цьому теж його хіба, яку він вперто не хоче виправляти.

Кількість мінусів міського голови Трускавця можна продовжувати, серед них – і його невміння працювати з публікою (цікаво, чим займаються його піар-менеджери?), і його інколи незрозуміла впертість, і його небажання піти на компроміс там, де від цього компромісу виграв би тільки він. Проте однозначно, що плюсів у нього все ж більше і що він вмів їх використовувати як для себе особисто, так і для громади, для міста. Ряд останніх кроків та і ряд нових людей, які появились в його оточенні, показують, що Лев Грицак, незважаючи на свій старший вік, вмів значно краще пристосовуватися до обставин, ніж так звані «молоді» трускавецькі політики. І хоча всі кажуть, що він «не виховав собі наступника», це цілковита нісенітниця, він виплекав не одну людину, яка керуватиме подібно як він, діятиме як він і в різних ситуаціях запитуватиме себе: «А що на моєму місці зробив би Лев Грицак?». Він є і хорошим стратегом, і вмілим тактиком, і хоча інколи грає з тузом в рукаві, ніхто не доведе цього – свої карти цілковито він не відкриває жодній людині.

Такі люди потрібні і в політиці, і в економіці, і в культурі, а в місцевому самоврядуванні вони – знахідка. Сусідні з Трускавцем міста заздять нашому курорту не так природнім багатством, як вмілому управлінцю, яких вони так потребують. Та ні в Дрогобичі, ні в Стебнику чи Бориславі своїх грицаків немає. В нас же він є, наш Лев Ярославич, тож цінуймо те, що маємо, бережімо його, обираймо знову і навряд чи пошкодуємо. І дивімося не тільки на його мінуси, а й на плюси – в опонентів Грицака їх обмаль.

Володимир Ключак

Недофінансування стебницьких шкіл завдає нищівного удару не тільки педколективам

Людина – основний капітал сучасного суспільства, здатна до пошуку та засвоєння нових знань, до прийняття нестандартних рішень. Освіта у цьому контексті розглядається як передовий фактор соціального та економічного прогресу в розбудові якісно нового освіченого суспільства.

Осмислення правової сутності фінансування у сфері освіти актуальне з огляду на особливості сучасного періоду розвитку української держави. Реалії сьогодення свідчать, що фінансування освіти в Україні потребує комплексної переорієнтації, стимулювання розвитку цих пріоритетних напрямів. Це зумовлюється, насамперед, необхідністю у забезпеченні реалізації права на освіту, передбаченого статтею 53 Конституції України.

Зважаючи на те, як “виживають” сьогодні українські школи (та й, зокрема, ті заклади освіти, які знаходяться виключно на бюджетному утриманні) у зв’язку з недофінансуванням, пов’язаним з “безоплатністю освіти”, напрошується висновок, що державне правління їх просто “кинуло на плав”. Виживайте, як можете!

Побувавши в загальноосвітніх школах міста Стебника, я вкотре пересвідчилась у цьому.

В школі, де працювала донька Романа Калапача і навчається його внучка, протікає дах

Завгосп ЗОШ №6 Василь Петрівський, котрий разом з учителем трудового навчання Ігорем Петруняком робив стенди, з розпачем акцентував увагу на тому, що проблемою номер один при підготовці школи до нового 2010-2011 навчального року є постійне протікання даху.

- Який можна зараз робити ремонт, коли дах постійно тече і повністю заливає третій поверх! Хіба витрачені гроші даремно викинеш “на вітер”, – прокоментував ситуацію п. Василь. - Протікає у нас і вестибюль, “дістається” й спортзалу. До нас навіть представники з міністерства надзвичайних ситуацій із області приїжджали! Покрутились, пофотографували, зняли все на відео – а результату ніякого!

- А дирекція школи зверталася за допомогою до стебницької влади? - поцікавилась я.

- І неодноразово. Наш директор, п. Марія Руднік, особисто зверталася до голови міста Романа Калапача з проханням допомогти фінансово чи хоча б найнеобхіднішими будматеріалами, аби перекрити дах. Бо то публіка для міста, а школа знаходиться в центрі Стебника. Стебницький мер “відфутболив” п. Марію з нічим, сказав, що це не в його компетенції. Мовляв, стебницькі школи знаходяться у відомстві дрогобицького відділу освіти. Нехай вони допомагають.

А в кабінетах Дрогобицької міської ради, де невгамовна п. Марія вже неодноразово оббиває пороги, їй відповіли, що візьмуть це питання на контроль, але поки що нічим допомогти не можуть, бо немає на це коштів.

“Нічого собі, - подумала я, - а хіба діти стебницьких можновладців не навчаються в цій школі? А як щодо дітей громади міста?”.

А згодом поцікавилася, скільки цього року з бюджету було виділено коштів на ремонт школи? З’ясувалося, що мізер – всього тисячу чотириста гривень. Їх ще не отримали, бо у відділі освіти м. Дрогобича сказали, що гроші не надійшли. Гадаю, коментарі тут зайві!

Зробила екскурсію по кабінетах, які відремонтовані власними силами. Побачила, що зроблено якісний ремонт у громадських вбиральнях (устаткування – гуманітарна допомога з Німеччини).

- Самі купували дещо з будматеріалів. Власними силами латали дах, бо погодні умови нарobili нам шкоди, буревій зірвав частину даху, - бідкається Василь Петрівський. – Самотужки, сяк-так, поставили дашок

над вестибюлем. Як могли, трохи поремонтували парове опалення. Бо на встановлення нового коштів немає. Багато допомогла делегація з Німеччини, яка не так давно гостювала в цій школі. Як гуманітарну допомогу, отримали вікна, шкільне обладнання. І то, аби налагодити міжнародні відносини з освітянами Німеччини, дирекція школи здійснила поїздку за кордон за власний кошт.

Вже пізніше я взяла вельми цікаву інформацію. З'ясувалося, що в цій школі вже за каденції Романа Калапача майже три роки викладала інформатику його донька Марія Добрянська. А зараз у ній навчається маленька школярка – онука Романа Степановича. Гадаю, коментарі тут зайві.

Педколектив школи ще хоч трохи надіється на порядність Романа Калапача і не втрачає віри в те, що, можливо, бодай тепер, під час передвиборчих перегонів, нинішній мер змінить своє ставлення до цієї болючої проблеми. І вперше за свою каденцію зробить для Стебника щось путнє - посприє у перекритті даху в школі, де вчиться його онука, де викладала його донька. В школі, зовнішній вигляд якої є візитівкою міста калійників. Нехай це буде подарунком і доброю згадкою не тільки для його онуки, але й для всіх школярів ЗОШ №6.

Чи я і вчителі школи занадто наївні у своїх сподіваннях?

У сьомій школі все роблять самотужки

Завгоспа ЗОШ №7 Петра Поталкевича застала за побілкою стін. Ситуацію прокоментував так:

- Ліве крило школи підлягає капітальному ремонту (в туалетах необхідно робити заміну каналізації, міняти бачки, унітази). Водопровід також не в найкращому стані. І дах затікає. За мізерні бюджетні кошти минулоріч вдалося з горем навпіл дах полатати. Цього року міськво виділило нам лише 1000 гривень. Хіба за такі гроші щось путнє зробиш?

На запитання, що вже зроблено, п. Петро відповів, що самотужки та за рахунок спонсорської допомоги вдалося довести до ладу спортзал, залатати дах над їдальнею, спортзалом і кабінетом хімії, де вже склалася надзвичайна ситуація. Цього року також потрібно залатати дах у тих місцях, де почало протікати.

Директор школи Микола Симончук розповів, що запросив спеціалістів, які найближчим часом візьмуться за роботу. Найімовірніше – знову ж таки, за кошти спонсорів.

- Минулого року, - каже він, - дякуючи, старанням головного інженера міськво Василя Хомина та за кошти відділу освіти зроблено чимало. Але ремонт школи вимагає більшого. Місцева влада абсолютно нічим не допомагає. Дякувати Богові, останнім часом хоча б сміття стали вивозити частіше. На капітальний ремонт цього року коштів не вистачає, тому роблять косметичний. Поремонтували другий, третій поверхи. Як могли, власними силами. Грошей з міськво, виділених на ремонт, ще не надходило. Аби щось “вибити”, доводиться їхати у Львів, і добиватися на обласному рівні. У рідному Стебнику оббивав пороги інстанцій шість років. І звідусіль відфутболюють. Неодноразово доводилось самому переодягатися і займатися ремонтом школи.

«Школі потрібна допомога не тільки під час передвиборчих баталій»

В ЗОШ №11 мене зустріла привітною посмішкою директор Зеновія Левицька. Охайна, доглянута школа, 28 навчальних кабінетів якої розміщені у двох корпусах, знаходиться в стадії ремонту. Роблять усе можливе, аби зустріти День знань затишно, чисто, по-домашньому. В основному допомагають батьки. Основна проблема, як і в більшості шкіл України, – недофінансування.

- Ремонт робимо дружно, всім колективом. Зробили капітальний ремонт у корпусі початкової школи, приступили до поточного ремонту решти приміщення, плануємо відремонтувати спортзал, – розповіла п. Зеновія. - Дуже сприяють у процвітанні школи наші батьки: Микола Кузьо (голова ради школи), Станіслав Лехуш, Роман Петльович, Осип Зубрицький та багато інших, які люблять нашу школу, дбають про її розвиток. Настінні малюнки при вході школи (чотири пори року, виконані в українському народному стилі) відреставрувала вчитель малювання, наша люба художниця Ольга Мамик. А, зокрема, кожен класний керівник старших класів дбає про імідж свого класу і залучає до роботи дітей. І взагалі весь педколектив робить усе можливе, аби в їхньому класі було затишно, чисто й охайно.

У школі діють спортивний комплекс, виховні центри, кімната Матері, музей народознавства, працюють хорівий, вокальний, танцювальний гуртки, кабельне телебачення. І усе – на найвищому рівні! Є й труднощі з недофінансуванням, але завдяки старанню педколективу, батьків-спонсорів вдається їх подолати.

- Грошей з відділу освіти, що виділили на ремонт, ще не брали, - повідомила Зеновія Левицька, - оскільки знаємо, що їх ще там немає (сміється). Плануємо самотужки побілити в коридорах, туалетах, поновлюємо стенди, державну символіку. Одним словом – об'єм роботи великий, та з Божою поміччю, думаю, зробимо. Телефонували перед виборами зацікавлені особи, пропонували свою допомогу. Та я твердо стою на тій позиції, що школі потрібна допомога не тільки під час передвиборчих баталій. Їй потрібно допомагати завжди, бо зі школи виходять всі – і майбутні міністри, й Президенти.

- Міська рада допомагає школі?

- Матеріально – ні. Хіба коли дуже попрошу щось підвезти (тим більше, що міська рада поруч), чи привезти пісок. Зараз прошу допомогти з огорожею, яку не так давно нам поцупили. Оце й усе. Але ми не складаємо рук. Підтримуємо зв'язки з освітянами Львова, Одеси. Радо приймали їх у себе. Шукаємо виходів на Польщу.

- А як щодо відділу освіти?

- Минулого року з нагоди святкування 50-літнього ювілею школи отримали від них новий шкільний інвентар. Цього року мали виділити кошти на закупівлю лаків, фарб, близько дев'яти тисяч гривень згідно підписаного мною кошторису має піти на реконструкцію опалювальної системи, хоча це – мізер, але й за нього – спасибі. Як бачите, роботи ще не розпочалися, отже, кошти ще не надійшли.

- Що плануєте зробити в майбутньому?

- Відреставрувати фасад школи. Сподіваюсь, що моя мрія – не з області фантастики (сміється). Будемо надіятись на краще.

«Школа дійсно є ласим шматком»

Виглядом стебницької ЗОШ №18 я була приємно вражена. Зовні – ошатна, доглянута, має вигляд санаторію. Знаходиться біля лісу, тож повітря тут – чисте, цілюще. Всередині – також все просто казкове. Біля входу – діюча капличка, в школі є басейн, щойно побілені кабінети вражають чистотою. Ремонт просто “кипить”!

Господар, а, точніше, директор школи Роман Броницький розповів, що фінансово допомагає школі трускавецький міський голова Лев Грицак. Депутати Дрогобича та Трускавця посприяли, аби старанним учням виділялася стипендія. Допомагає й керівництво санаторію “Карпати”.

- Окрім недофінансування, проблемою номер один в усіх школах України є часте змінювання програми навчання, - каже він. - Освіта ніяк не могла сприйняти систему 12-річки, яка “з’їла” б українську школу за три роки. Якщо взяти умовно клас, де навчається від 32-х до 36-и дітей, то після дев'ятого класу діти з нього просто втікають. Залишається не більше 14-16 дітей. Решта – абсолютно не хоче йти в школу. Йде туди з примусу. А все тому, що немає бази, немає підвали, основи. Просто наше міністерство за наказом вищестоячого керівництва захотіло приєднатися до Болонської концепції. І стали до неї адаптуватися. В кінцевому результаті вийшов пшик! Слава Богу, що Верховна Рада та Президент 12-річку відмінили. Що стосується безгрошів'я, то через відсутність належних коштів не тільки не можна купити нове обладнання, замінити застарілі комп'ютери на нові, але й зробити людський ремонт. На ремонт ЗОШ №18, яка займає 3,5 гектара, припало 1 тисяча 103 гривні. А на всі школи Дрогобича і Стебника було виділено близько 29 тисяч гривень. Ну про що можна говорити далі? Ремонт робимо самотужки. Неодноразово й я приєднуюся до своїх працівників і сам роблю господарську роботу. Минулоріч сам лагодив майже 900 метрів квадратних даху.

На запитання, чи допомагає влада Стебника школі, п. Роман лише засміявся. Сказав, що не дали ні копійки.

- Вибачте за некоректне запитання, але знаю, що на школу, яка є ласим шматком для “горе-інвесторів”, здійснювалася рейдерська атака?

- Дійсно, такий випадок мав місце. Зацікавлене коло осіб, де кожен мав відповідно розподілені ролі, просто хотіло пустити школу “з молотка”. На щастя, їм це не вдалося. А школа дійсно є ласим шматком.

- Що плануєте на майбутнє?

- Відкрити при школі дитячий садочок. Вже два роки роблю усе можливе, аби мрія стала реальністю. Маємо базову основу (1 мільйон 362 тисячі гривень). Звичайно, що на сьогодні цих коштів – замало. Та я надіюсь на краще!

Після шкільних відвідин мимоволі дійшла висновку, що школи потрібні лише педпрацівникам. Ой, як свого часу мав рацію волелюбний Мойсей Української нації Іван Франко, коли казав: “Учителем школа стоїть!”.

Вікторія Лишик, газета «Воля громади»

Михайло Лазар: «Найголовніше – реорганізувати сферу житлово-комунального господарства»

Нещодавно Верховна Рада України прийняла рішення провести вибори до місцевих рад 31 жовтня цього року. Ми розмовляємо з лідером фракції «Солідарність» у Бориславській міській раді Михайлом Лазарем не стільки про вибори, скільки про наболілі проблеми Борислава, які потрібно вирішувати найближчим часом.

- Пане Михайле, з якими здобутками очолювана Вами фракція у Бориславській міській раді підходить до виборів?

- Насамперед я хотів би згадати добрим словом усіх депутатів фракції “Солідарність”, які пройшли разом зі мною ці чотири з половиною роки, а це були непрості роки. Ми дійсно до кінця відстоювали інтереси наших виборців, інтереси громади міста, не спокусилися на матеріальні блага, не піддалися різним шантажам і залякуванням. Повірте, цього було досить багато, тому що члени нашої фракції здебільшого працюють на державних роботах, а деякі залишилися взагалі без роботи. Були люди, які не встояли і все таки відійшли від нас, спокусилися на різні пропозиції. Але мене дуже тішить, що сьогодні я розмовляю з багатьма із них, і вони десь усвідомлюють, що їхні кроки були неправильні та помилкові. А це дуже важливо. Ми на нікого не

тримаємо ні образи, ні зла. По-всякому в житті буває, головне, щоб людина усвідомила, що зробила не так, як мало би бути. А ті депутати, що пройшли цей тернистий шлях до кінця, – це дійсно люди на своєму місці, депутати з великої букви, які за ці роки зробили дуже багато для міста Борислава, для нашої громади. Повірте, якби не ми, не фракція “Солідарність”, стан справ у місті був би набагато гірший. Все таки влада має певне гальмо, бо знає, що є люди, які уважно стежать за її роботою, відслідковують кожний неправильний крок і видають отриману інформацію на загальне відома. Пригадую, як на початку каденції наша фракція “воювала” за 13,5 гектара землі, що навпроти Трускавецького озера. Якби не “Солідарність”, то цю землю продали б за якихось мільйон-два гривень, коли ціна її є в десятки разів більшою. І те саме зараз. Є 12 гектарів землі на території старої фабрики нетканих матеріалів. Влада знову суттєво занижує ціну на неї. Ми прорахували, що ця земля повинна коштувати від 6 до 9 мільйонів гривень, а можновладці хочуть продати її за три. Щоб розказати детально про роботу нашої фракції за 4,5 роки, то на мою думку, потрібно обсяг нашої газети збільшити у десятки разів. Люди все бачили, чули, читали і я сподіваюсь справедливо оцінять наші дії.

- Нещодавно КП “Бориславводоканал” з залученням іногородньої фірми проводило відключення каналізацій мешканцям, які мають заборгованість.

- Так. Я знаю про це. До мене зверталися мешканці, шукаючи захисту, тому що відключали каналізацію не тільки злісним боржникам, але й тим, хто мав заборгованість лише за один місяць. Заїжджали на машині в подвір’я, по мегафону оголошували, як під час якоїсь страшної епідемії і, найголовніше, що все це дійство проходило до обіду, коли більшість людей на роботі. Я вважаю, що для влади це ганебний факт. У даному випадку не можна ніколи допускати, щоб якісь чужинські компанії приходили і займалися таким рекетом щодо населення твого міста. Самі завищили ціну за воду до надзвичайно високого рівня, якого немає в регіоні та й на Львівщині, якщо ще й врахувати ті можливості, які не використовуються. Знаючи, що люди мають малі зарплати і пенсії, як можна вимагати з них негайної і повної проплати? Тим більше всім відомо, з якими тривалими перебоями та якої якості в Бориславі подають воду. Місто може бути по 2-3 дні без води. І тоді навіть не забезпечують підвіз питної води цистернами. Звичайно, це не вихід, дідівський метод, але ж у таких випадках треба не забувати про людей. На слуху уже інформація, що їх і ця ціна не влаштовує, хочуть підняти до 13 гривень. А це взагалі неприпустимо!

І найголовніше. Як можна зараховувати заборгованість по воді, якщо справа щодо ціни на воду та водовідведення знаходиться на розгляді в Бориславському суді? А якщо суд визнає, що та ціна дійсно є завищеною? Тоді може з’ясуватися, що люди мають не заборгованість, а переплату.

- Наші ЖЕКи намагаються заробити на всьому, здирають з людей останню копійку.

- Погоджуюсь. До мене звертаються люди з обуренням. З’ясується, якщо у вас є хоча б якась заборгованість по квартплаті і ви прийшли поповнити карточку за проїзд у ліфті, то треба додатково заплатити ще біля десяти гривень, причому вам ніхто жодної квитанції не дає. Не зрозуміло куди і на що йдуть ці гроші.

- ЖЕКи взагалі перетворились на приватні структури.

- Не те слово! Ви ж бачите, що деякі керівники ЖЕКів мають навіть свої приватні фірми на території самого ЖЕКу, самі себе наймають, самі себе використовують, самі роблять роботи і самі собі платять за це державні гроші. Вся справа в тому, що всі ці роки ми лише говоримо про реорганізацію житлово-комунальної сфери, а нічого не робимо. Дійсно, проблема житлово-комунального господарства надзвичайно велика. Обов’язково потрібна реорганізація цієї сфери. Адже ціни за комунальні послуги захмарно великі, натомість робіт з боку житлово-комунальних контор надається обмаль, а здебільшого взагалі не надається. Обов’язково потрібна реорганізація цієї сфери. Насамперед необхідно ліквідувати ЖЕКи і тим самим понизити тарифи. Можливо, в перехідний період має бути один ЖЕК, тимчасовий, який би надавав екстрену допомогу – каналізація, світло і таке інше. А в перспективі потрібно здійснювати перехід до ОСББ – об’єднання співвласників багатопверхових будинків. Люди самі будуть господарювати у своїх будинках, визначати, якою буде квартплата, перерозподіляти кошти. Це все нормально, такою є світова практика і тому треба йти до ОСББ. Головне, що людям потрібно все це розтлумачити, тому що не всі розуміють ті чи інші моменти. Тому влада повинна йти до мешканців, роз’яснювати їм усі деталі, гарантувати, що все буде добре. Влада має підтримати людей у перехідний період від ЖЕКів до ОСББ, щоб усі відчували, що влада їх захищає, вона разом з ними, а не кинула їх напризволяще. Тоді люди і самі підуть на експерименти, в тім числі й пов’язані з ОСББ, бо будуть знати: якщо щось не вдасться, то можна буде повернутися назад, а влада їх підстрахує. Це є пряма функція влади, але, на жаль, у Бориславі ніхто цього не робить.

- Бориславців не може задовольнити ситуація з вивозом сміття.

- Тим більше, як бачимо зараз, возять трускавецьке сміття до нас. Це взагалі якийсь абсурд. Приватна фірма, яка прийшла в Борислав не без допомоги розваленого ККП і почала вивозити сміття з нашого міста, ще не налагодивши тут свою роботу в повній мірі, без нічийого дозволу заключила угоду з трускавецькою владою на вивіз їхніх твердих побутових відходів на наше сміттєзвалище. Хоча згідно закону вони повинні були би отримати на це дозвіл громади міста в особі виконавчого комітету Бориславської міської ради. Такого дозволу

не існує. Натомість є рішення нашого виконкому про заборону ввезення трускавецького сміття на бориславське сміттєзвалище. І все. Ніби конфлікт вичерпано. Але подальші події викликають і сміх, і сльози. Замість того, щоб наші керівники міста змусили “КОМ-ЕКО” виконувати своє рішення, чи то по-доброму, чи з залученням правоохоронних органів, вони бачать, що їх ніхто не слухає, і виставляють палатки на дорозі до сміттєзвалища, і в повному складі “пикетують” вивіз сміття з Трускавця. Якщо у нашої влади немає інших важелів, щоб змусити будь-кого виконувати їхнє законне рішення, то на те просто немає слів. На громадських слуханнях, які відбулися тиждень тому, керівник “КОМ-ЕКО” заявив, що вони вже не возять сміття з Трускавця на Бориславське сміттєзвалище. Але у нас є інша інформація.

- Мабуть, найболючіше питання - це дороги.

- Так. Для Борислава це величезна проблема. Не видно ніякого просвіту при розв'язанні цього питання. Насамперед, ми мало коштів передбачили у міському бюджеті, та й з області нам не дуже допомогли. Тому я ще раз хочу звернути увагу на продаж земельних ділянок, продаж приміщень і таке інше. Ці кошти якраз ідуть у бюджет розвитку, а вже звідти ми можемо брати їх на ремонт доріг. Тому неприпустимо, коли влада занижує ціну на земельні ділянки. Треба дороги ремонтувати, робити їх якісними і не доводити їх до такого стану, як сьогодні. І дійсно, я не пригадую, щоби у Бориславі були дороги в такому стані.

- Що все-таки твориться з автономним опаленням у Бориславі? Сесія ніби дала дозвіл на його встановлення, а люди й надалі скаржаться, що їм відмовляють у цьому.

- Відомо, що сесія Бориславської міської ради надала всім, хто бажав, дозвіл на встановлення автономного опалення. На це рішення був протест прокурора, сесія його відхилила. Тобто зараз немає жодних підстав відмовляти людям у дозволі на встановлення автономного опалення. Але заступник міського голови Г. Корконішко, який очолює відповідну комісію з надання дозволів на встановлення автономного опалення, таких дозволів, власне, не надає. Люди подають у суд, але, що найдивніше, справи програють. Я вважаю, що якщо б надавали якісне опалення, то тоді можна було б про щось говорити, і щось вимагати. А коли такого немає, то не можна людину змушувати користуватися загальним опаленням. Потрібно надавати дозволи на встановлення індивідуального, адже в сім'ях є діти, інваліди, пенсіонери. Як можна жити в холоді? Я хочу пов'язати це питання саме з утворенням ОСББ. Адже тоді мешканці самі можуть собі вирішувати, чи від'єднуватися їм від централізованого опалення, чи ні. Вони можуть встановлювати не індивідуальні котли в кожній квартирі, а загальні на будинку чи підвалі. Є різні проекти, досить економічні. А поки до ОСББ ще далеко, цю проблему треба розв'язувати, тим більше враховуючи, що з осені ціна на газ зростає на 50 відсотків. І тоді оплата за комунальні послуги, в тім числі опалення трикімнатної квартири, досягне тисячу гривень. Є рішення сесії, його потрібно виконувати, і жодна комісія не в праві відмовляти людям у встановленні автономного опалення.

Анатолій Власюк, газета «Вісник Солідарності», м. Борислав

Олексій Радзієвський: «Якщо раптово зараз відпустити Стебник у «вільне плавання», цей корабель може не витримати першої ж маленької бурі»

Минулої середи, 11 серпня, народний депутат України п'ятого скликання Олексій Радзієвський зустрівся зі стебничанами. Він люб'язно погодився відповісти на запитання нашої газети.

- Дрогобич має багато проблем, але, мабуть, не менше їх і в Стебнику. Проте багато кандидатів у міські голови приїжджають у Стебник лише тоді, коли починається передвиборча кампанія, обіцяють золоті гори, а потім фактично нічого не роблять. Напевно, лише Ви складаєте виняток, бо й досі в Стебнику говорять, що Ви багато зробили для міста, – і мова йде не лише про той час, коли Ви були першим секретарем Дрогобицького міськкому партії, а й коли були міським головою Дрогобича в демократичні часи – в 1998-2002 роках. Скажіть, будь ласка, які Ви бачите основні проблеми Стебника і як, на Вашу думку, їх можна і треба розв'язувати?

- Я з Вами згідний, що у Стебнику ще гірша ситуація, ніж у Дрогобичі, ще більш драматична. І вся причина лежить у тому, що єдине бюджетоутворююче підприємство міста Стебника - “Полімінерал” - вже багато років не працює. Не працює воно після тієї аварії на хвостосховищі, глобальної катастрофи. Його потужності почали скорочуватися, зменшуватися. І таким чином головним завданням буде реанімація цього підприємства. Хай у менших обсягах, у два-три рази менших, але підприємство повинно запрацювати. Воно повинно видавати нагору готову продукцію – калійні добрива. І такі технології є. І якщо ця мета досягається, а вона реальна на сьогоднішній день, Стебник починає перетворюватися на нормальне звичайне українське місто. Інших варіантів я не бачу. Ті відрахування, які йдуть від дрібного бізнесу, не покривають навіть на 20 відсотків потреби міста в своєму життєвому функціонуванні. Єдиний вихід – реанімація підприємства “Полімінерал”.

Чому я кажу, що це реально? Якщо ми подивимось з точки зору європейської ситуації, то побачимо, що в Європі сьогодні складається великий дефіцит калійних добрив. Тому що поклади таких добрив у Німеччині, в Італії, в Іспанії вичерпані станом на сьогоднішній день. Їх залишилось трошки в Білорусі, а основні поклади з європейської точки зору знаходяться у нас з вами під ногами. І це єдине місце на мапі України, де є колосальні

поклади калійних руд. І якщо подивитися з геополітичної точки зору, то, безумовно, сюди прийдуть інвестори – колись, якщо влада нічого не буде робити. А нам потрібно, щоб вони прийшли зараз. І цієї мети треба добиватись. І в тому зацікавлена і держава Україна, і Європа, яка без калійних добрив не може жити, оскільки природні умови, якість землі така, що вона потребує калійних добрив. Але нам треба прискорити цей процес і не чекати, коли через 20 чи 50 років сюди приїде хтось. Треба залучати ці кошти.

Що для цього потрібно? Для цього насамперед треба переконати наші державні органи управління в Україні – Кабінет Міністрів, міністерство промисловості, Фонд державного майна, щоби припинити ту практику, яку в народі називають таким містким виразом, що “поводить себе, як собака на сні”. І сама не може з’їсти, але й нікого не підпускає. У нас під ногами, ще раз повторюю, золоті запаси, які потрібні всій Європі. Треба сміливо, енергійно, ініціативно рухатись по цьому шляху. І бажаючих є достатньо, і я про це точно знаю. Це перший момент.

Друге. Вже багато років підприємством “Полімінерал” керує прекрасна людина, грамотний інженер, досвідчений інженер, один з провідних інженерів-гірняків у нашому регіоні, - Микола Іванович Яковлев. І ця людина б’ється з проблемами і надпроблемами сам-на-сам. Цей керівник покинутий напризволяще. І тільки завдяки його енергійності хоч щось, але підтримується в якийсь спосіб, для мене незрозумілий, але якось хоч щось там робиться на підприємстві. Це недобра практика, це неправильне розуміння, це, знову ж таки повторюю, майже злочинна позиція влади. Влада повинна підставляти плече таким керівникам, як Микола Іванович Яковлев. І вона повинна відігравати свою роль у тих напрямках, які дозволять реанімувати підприємство й дати робочі місця, дати прибуток, дати відрахування у міську казну. Я не можу привести хоч один приклад, щоби влада продемонструвала свою рішучість, наполегливість і уміння повоювати за інтереси того чи іншого підприємства, в тому числі й “Полімінерала”.

І останнє. Безумовно, треба буде зробити інвентаризацію всіх невикористаних ресурсів і резервів у місті Стебнику. Мені відомо, що там якось ідуть процеси продажу землі, якихось ділянок. У який спосіб це робиться, я не знаю. Але ті ділянки землі, які годяться для забудови чи для організації будівництва якихось закладів, у Стебнику є. І цим скарбом також треба розумно і по-господарськи розпоряджатися. Треба провести інвентаризацію можливостей малого і середнього бізнесу, хоча там середнього бізнесу в Стебнику, мабуть, і немає, але дрібний бізнес там є. І треба подивитися, що заважає представникам цього дрібного бізнесу працювати більш ефективно, створити для них ці умови, щоби у підприємців виникло бажання іти далі, розширювати свій бізнес. В свою чергу, це створить можливості додаткових надходжень у місто Стебник. Ось так я бачу ситуацію в Стебнику і шляхи оздоровлення.

- Олексію Васильовичу, чи не простіше пустити Стебник у “вільне плавання”? Я маю на увазі, що вже давно ведуться розмови про те, аби відокремити Стебник від Дрогобича, в тому числі й бюджету двох міст, і зробити якийсь особливий статус Стебнику.

- Це можна розглядати як один із теоретичних варіантів на сьогоднішній день. Я твердо знаю і розумію як досвідчена людина, яка володіє цим питанням, раптово це робити не можна. Місто треба підготувати до “вільного плавання”. В місті Стебнику є школи, дитячі садки, ліцей, Народний дім, лікарня, музична школа і таке інше, там ціла інфраструктура міського господарства, інфраструктура, яка створена для підтримки і задоволення життєвих потреб людей. І якщо раптово, теоретично ми давайте подивимось, якщо раптово зараз відпустити Стебник у “вільне плавання”, цей корабель може не витримати першої ж маленької бурі.

- Ще й Дрогобич за собою потягне.

- І потягне ще й авторитет Дрогобича. Тому, за великим рахунком, можна йти на те, щоби надати інший статус і щоби Стебник був містом обласного значення. Але його треба до цього готувати. Треба вивести економіку на належний рівень, треба дуже уважно порахувати джерела наповнення міського бюджету вже з огляду на те, що це місто могло би бути самостійним. І якщо кінці з кінцями зійдуться, і ми побачимо баланс, тоді можна йти на цей крок. Сьогодні поки що про це думати зарано. Без Дрогобича, без дотацій дрогобицького міського бюджету Стебник не витримає.

Анатолій Власюк, газета «Воля громади»

Незалежне видання «ТРУСКАВЕЦЬКИЙ ВІСНИК». Всі права застережені. Розповсюджується **безкоштовно**.
Засновник, головний редактор та відповідальний за випуск – Володимир **КЛЮЧАК**.
Редакція публікує виключно ті матеріали, які збігаються з точкою зору редакційної команди.
Контакти: E-mail: anda_panda@ukr.net, тел. 097 38 36 112.
Публікація в Інтернеті: повністю - на www.turportal.org.ua/visnyk «Інформаційний портал курорту Трускавець», окремі матеріали на www.protruskavets.org.ua – «Сайт Трускавця про Трускавець».